

Itālijā un kurš veic komercdarbību Itālijā, izmantojot šo pastāvīgo uzņēmumu, ir jāvar izmantot Sestajā direktīvā paredzēto parasto atskaitīšanas mehānismu, pat ja daži komercdarījumi tiek veikti tieši no tās vietas, kurā atrodas šīs personas galvenā uzņēmējdarbības vieta.

⁽¹⁾ OV L 331, 11. lpp.

⁽²⁾ OV L 326, 40. lpp.

⁽³⁾ OV L 145, 1. lpp. — Padomes 1977. gada 17. maija Sestā direktīva par to, kā saskaņojami dalībvalstu tiesību akti par apgrozījuma nodokļiem — Kopēja pievienotās vērtības nodokļu sistēma: vienota aprēķinu bāze.

Prasība, kas celta 2008. gada 3. jūnijā — Eiropas Kopienu Komisija/Somijas Republika

(Lieta C-246/08)

(2008/C 209/43)

Tiesvedības valoda — somu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Kopienu Komisija (pārstāvji — P. Aalto un D. Triantafyllou)

Atbildētāja: Somijas Republika

Prasītājas prasījumi:

— atzīt, ka Somijas Republika nav izpildījusi pienākumus, ko tai uzliek Sestās PVN direktīvas 77/388/EEK ⁽¹⁾ 2. panta 1. punkts, kā arī 4. panta 1., 2. un 5. punkts, jo tā juridiskās konsultācijas, kuras par daļēju atlīdzību sniedz valsts juridiskās palīdzības biroji (tajos nodarbināti valsts juridiskie konsultanti) saskaņā ar tiesību normām par juridisko palīdzību neapliek ar pievienotās vērtības nodokli, lai gan atbilstoši pakalpojumi, ja tos sniedz privāti juridiskie konsultanti, ir apliekami ar pievienotās vērtības nodokli;

— piespriest Somijas Republikai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Somijā tiesiskā palīdzības saņēmējs savam atbalstam tiesvedības procesos var izvēlēties valsts vai privātu juridisko konsultantu. Šajā gadījumā valsts juridiskā konsultanta par daļēju atlīdzību sniegtie pakalpojumi no pievienotās vērtības nodokļa ir atbrīvoti, lai gan privāta juridiskā konsultanta par daļēju atlīdzību sniegtie pakalpojumi ir apliekami ar pievienotās vērtības nodokli. Pēc Komisijas domām šajā gadījumā pastāv nevienlī-

dzīga attieksme pret vienādiem pakalpojumiem no pievienotās vērtības nodokļa viedokļa, kas ietekmē Kopienas pašas līdzekļus.

Komisija apgalvo, ka valsts juridiskās palīdzības biroju pakalpojumi tiesvedības procesos neietilpstot Sestās PVN direktīvas 4. panta 5. punkta 1) apakšpunkta piemērošanas jomā. Šie pakalpojumi neapšaubāmi būtu atbrīvoti no pievienotās vērtības nodokļa, ja tie tiktu sniegti bez atlīdzību. Tomēr, ja juridiskās palīdzības saņēmējs par to maksā atlīdzību, valsts juridiskās palīdzības biroju sniegtos pakalpojumus nevar uzskatīt par tādiem, kas ir atbrīvoti no pievienotās vērtības nodokļa.

Saskaņā ar PVN direktīvas 4. panta 5. punkta 2) apakšpunktu publisko tiesību subjekti saistībā ar to iestāžu darbību ir uzskatāmi par nodokļa maksātājiem, ja citāda attieksme [pret tiem] izraisītu nozīmīgu konkurences izkropļojumu. Pat ja pieņemtu, ka valsts juridiskās palīdzības biroji šajā sakarā darbojas kā iestādes, to uzskatīšana par tādām, kas ir atbrīvotas no nodokļu maksāšanas, minētajos gadījumos izraisītu nozīmīgu konkurences izkropļojumu. Šī iemesla dēļ tās no pievienotās vērtības nodokļa viedokļa ir uzskatāmas par nodokļu maksātājām.

⁽¹⁾ OV L 145, 1. lpp.

Prasība, kas celta 2008. gada 9. jūnijā — Eiropas Kopienu Komisija/Grieķijas Republika

(Lieta C-248/08)

(2008/C 209/44)

Tiesvedības valoda — grieķu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Kopienu Komisija (pārstāvji — Eleni Tserepa-Lacombe un A. Markoulli)

Atbildētāja: Grieķijas Republika

Prasītājas prasījumi:

— atzīt, ka Grieķijas Republika nav izpildījusi pienākumus, kas tai paredzēti Eiropas Parlamenta un Padomes 2002. gada 3. oktobra Regulas (EK) Nr. 1774/2002 ⁽¹⁾, ar ko nosaka veselības aizsardzības noteikumus attiecībā uz dzīvnieku izcelsmes blakusproduktiem, kuri nav paredzēti cilvēku uzturam, 4. panta 2. punkta a) un c) apakšpunktā, 5. panta 2. punkta c) apakšpunktā, 6. panta 2. punkta b) apakšpunktā, 10.–15. pantā, 17., 18. pantā un 26. pantā;

— piespriest Grieķijas Republikai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Ar šo prasību Komisija lūdz Tiesu atzīt, ka Grieķijas Republika nav izpildījusi pienākumus, kas tai noteikti Eiropas Parlamenta un Padomes 2002. gada 3. oktobra Regulas (EK) Nr. 1774/2002, ar ko nosaka veselības aizsardzības noteikumus attiecībā uz dzīvnieku izcelsmes blakusproduktiem, kuri nav paredzēti cilvēku uzturam (turpmāk tekstā — "Regula"), 4. panta 2. punkta a) un c) apakšpunktā, 5. panta 2. punkta c) apakšpunktā, 6. panta 2. punkta b) apakšpunktā, 10.–15. pantā, 17., 18. pantā un 26. pantā. Jānorāda, ka šī prasība attiecas uz divām pārkāpuma procedūrām (pārkāpuma procedūras Nr. 2001/5217 un Nr. 2006/2221), kuras tika uzsāktas Grieķijas Republikas pienākumu, kas tai noteikti attiecīgās regulas iepriekš minētajos pantos, neievērošanas rezultātā.

It īpaši regulā ir noteikts, ka pēc tam, kad dzīvnieku izcelsmes blakusprodukti ir savākti, transportēti un identificēti bez liekas kavēšanās, tie ir jāiznīcina pēc tam, kad tie tiek pārstrādāti ar metodēm, kuras paredzētas atkarībā no atkritumu kategorijas [4. panta 2. punkta a) un c) apakšpunkts, 5. panta 2. punkta c) apakšpunkts, 6. panta 2. punkta b) apakšpunkts]. Tāpat tajā ir paredzētas procedūras, lai iznīcinātu īpaša riska materiālus sadzīvē (4. panta 2. punkta a) apakšpunkts). Turklāt Regulā ir noteikti nosacījumi, lai veiktu atkritumu starpuņņēmumu, uzglabāšanas uzņēmumu, pirmās kategorijas un otrās kategorijas pārstrādes uzņēmumu, otrās un trešās kategorijas tauku pārstrādes uzņēmumu, biogāzes iekārtu un kompostēšanas iekārtu apstiprināšanu (10.–15. pants). Analogi DBP regulā ir definēti nosacījumi, saskaņā ar kuriem kompetentās valsts iestādes var apstiprināt trešās kategorijas pārstrādes uzņēmumus un loļojumdzīvnieku barības ražošanas uzņēmumus un tehniskās iekārtas (17., 18. pants). Saskaņā ar Regulu kompetentajai valsts iestādei tāpat periodiski ir jāveic pārbaudes un jānodrošina uzraudzība, lai, balstoties uz dažādiem noteiktajiem kritērijiem, pārlicinātos par šādu noteikumu ievērošanu vai gadījumā, ja nav ievēroti šie noteikumi, veiktu vajadzīgos pasākumus (26. pants).

Komisija, pamatojoties uz lielu skaitu Komisijas Pārtikas un veterinārā biroja (PVB) darba ziņojumiem, apgalvo, ka argumentētajā atzinumā un papildu argumentētajā atzinumā noteiktā termiņa beigās un pat vēl pēc minētā termiņa, Grieķijas Republika nav veikusi visus pasākumus, kas nepieciešami, lai novērstu norādītos trūkumus un līdz ar to tā nav izpildījusi pienākumus, kuri tai noteikti Regulas iepriekš minētajos pantos.

Sākot no 2004. gada, PVB veica lielu skaitu pārbaūžu Grieķijā, lai konstatētu Regulas ieviešanā pieļautos trūkumus. Neraugoties uz to, ka Grieķijas iestādes, pamatojoties uz PVB izteiktajiem ieteikumiem iestādēm, bija veikušas dažus centienus, pārbaūžu rezultātā un pēc tam, kad 2006. gada oktobrī tika pieņemti īpaši

noteikumi, kuru mērķis bija paredzēt administratīvos pasākumus, kas vajadzīgi, lai piemērotu Regulu, it īpaši tiktāl, ciktāl tas attiecas uz pārstrādes uzņēmumu atzīšanu, PVB inspektori atkārtoti zonas vietā konstatēja, ka līdz pat 2007. aprīlim, datums, kurā tika veikta pēdējā pārbaude, Grieķijas valsts iestādes nav veikušas vajadzīgos pasākumus, lai izpildītu pienākumus, kas tai noteikti Regulas iepriekš minētajos pantos.

Turklāt tāpat jānorāda, ka iepriekš minēto tiesību normu nepieciešama ieviešana galvenokārt ir radusies neefektīvas koordinācijas rezultātā, kas tiek veikta kompetento valsts prefektūru pašpārvalžu līmenī. Turklāt kā to var konstatēt no Grieķijas valsts iestāžu atbildēm uz PVB ziņojumos ietvertajiem secinājumiem pārbaūžu laikā, valsts kompetento iestāžu veikto oficiālo pārbaūžu līmenis, kā arī valsts tiesiskajā regulējumā paredzēto sodu noteikšana nenodrošina efektīvu Regulas piemērošanu.

(¹) OV L 273, 10.10.2002., 1. lpp.

Prasība, kas celta 2008. gada 10. jūnijā — Eiropas Kopienų Komisija/Itālijas Republika

(Lieta C-249/08)

(2008/C 209/45)

Tiesvedības valoda — itāļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Kopienų Komisija (pārstāvji — K. Banks un C. Cattabriga)

Atbildētāja: Itālijas Republika

Prasītājas prasījumi:

— atzīt, ka Itālijas Republika:

- nepieņemot vajadzīgos tiesību aktus, lai savā suverēnajā vai jurisdikcijā ietilpstošajā teritorijā un jūras ūdeņos nodrošinātu atbilstošu zvejas kontroli, inspekciju un uzraudzību, it īpaši, attiecībā uz noteikumiem, ar kuriem tiek regulēta driftertīklu turēšana uz klāja un to izmantošana; un